

Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte, at han ikke mente, at den nuværende Regering havde handlet, skulle vi sige, ud fra de Forudsætninger — jeg tør ikke bruge stærkere Udtryk i Øjeblikket, da den ærede Formand paatalte de Udtryk, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har brugt —, der forelaa, da man stemte om Militærmusikken og om de militære Love. Det er ganske rigtigt, der er ikke noget Menneske, der vil kunne benægte, at de Forudsætninger, der forelaa den Gang, vare ganske andre end de, der foreligge i Øjeblikket. Den Gang talte man ogsaa om Militærmusikken som noget kulturelt; det var et udmærket Kulturmiddel. Jeg kan huske, at det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), der den Gang særlig tog sig af Musikken, omtalte den Reduktion, der var foreslaaet af Regeringen, som næsten barbarisk, uden noget Sidestykke, men trods Barbariet og trods det manglende Sideestykke var den daværende Forsvarsminister alligevel haardhændet nok mod Musikken som Kulturmiddel. Den højtærede daværende Forsvarsminister, den nuværende højtærede Finansminister, udtalte netop i Anledning af de Ændringsforslag, det ærede Medlem fra Frederiksværk havde stillet, og hvori han krævede, at den foreslaaede Reduktion af Musikken og andre lignende Reduktioner skulde bortfalde: Det er af finansielle Grunde, fordi det er en Nødvendighed for overhovedet at føre Forslagene igennem. Saa mange vare Ordene! Den daværende højtærede Forsvarsminister var paa det rene med, at hvis man ikke foretog disse Reduktioner, vilde det ikke være muligt at samle et Flertal i Folketinget om Forslagene, og for at samle dette Flertal foretog man disse Reduktioner, og da de vare foretagne og fastholdte, stemte Flertallet her i Tinget for Forslagene, og saa bleve de gennemførte. Nu bagefter, da Lovene ere gennemførte, og da der ikke er noget at risikere i saa Henseende, møder Regeringen med dette Forslag, som netop gaar i den Retning, som det ærede Medlem fra Frederiksværk den Gang ønskede, og gaar mod de Reduktioner, der den Gang bleve betegnedesom en Nødvendighed for overhovedet at kunne føre de daværende Forslag igennem. Det bliver selvfølgelig en Sag mellem Flertallet her i Tinget, som i Tillid til, at Militærudgifterne paa den Maade vilde blive mindre, end de ellers vilde være blevne, har stemt for Forslaget, og den nuværende Regering at klare dette For-

hold nu, da Regeringen møder med et Forslag som dette, der overfor de tidligere Reduktioner melder sig som en stærk Forhøjelse. Den ærede Ordfører for Flertallet udtalte sig, forekommer det mig, lidt reserveret om det foreliggende Forslag. Han udtalte ikke nogen stærk anbefaling af det. Han udtalte, at han havde fundet en Forudsætning i, hvad der var foregaaet før for Musikken's Bevarelse. En saadan Forudsætning findes ikke. Den stik modsatte Forudsætning findes, som jeg viste det for et Øjeblik siden.

Den ærede Ordfører mente, at nu havde man et Flertal i Befolkningen, der ønsker at faa Militærmusikken forøget. Saa maa Befolkningens Flertal jo have forandret sig i væsentlig Grad siden den Gang, den ærede Ordfører var med til at stille Krav om saadanne Reduktioner for overhovedet at kunne stemme for Militærløvene. Der kunde imidlertid ogsaa tænkes et andet Motiv for den højtærede Ordfører til at stemme for Forøgelsen af Militærmusikken, og det vilde ikke være noget uhæderligt Motiv. Den ærede Ordfører skal rimeligvis have Garnison i den By, hvor han er valgt, og saa skal den By jo have sin Part af Musikken. Den ærede Ordfører synes maaske, at han gerne vil unde sine Vælgere i Vordingborg det saa godt som muligt, og at de derfor skulde have Anledning til at høre lidt Musik. Derfor kan det ærede Medlem maaske nu tænke sig at stemme for det Forslag. Men ellers kan jeg kun sige, at det forekommer mig at være i stærk Modstrid med hele den Stilling, den ærede Ordfører særlig i de første Omgange af Forsvarslovenes Behandling indtog. Den ærede Ordfører har nemlig staaet mellem dem, der meget stærkt krævede, at man skulde have en Nedgang i de Udgifter, der vare foreslaaede. Jeg mindes, at den ærede Ordfører ved Forsvarslovenes anden Behandling i April 1909 udtalte sig for, at man burde holde Militærudgifterne ved den nye Ordning nede paa det Beløb, som de vare naaede til ved den gamle Ordning; højere vilde han ikke op. Han sagde: „Man kan ikke ødelægge sit Land for at bevare det, det er sikkert nok“. Men det lader til, at de Herrer kunne udmærket godt ødelægge det alligevel, skønt de sige, det er deres Hensigt at bevare det. Det ærede Medlem fortsatte: „Men jeg skønner dog ikke rettere, end at det Beløb, vi hidtil have udredet, økonomisk set er forsvarligt“. Dernæst udtalte det ærede Medlem: „Naar jeg dog skal sige, hvor jeg mener, Græn-